

Focus on Jesus Christ and His Gospel

By Elder I. Raymond Egbo
Of the Seventy

İsa Mesih'e ve O'nun Sevindirici Haberine Odaklanın

Yaşlı I. Raymond Egbo
Yetmişler Kurulu

October 2024 general conference

When we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success.

In 1996 the Nigerian men's football team won gold at the Olympic Games held in Atlanta in the United States. As the final ended, jubilant crowds poured onto the streets of every city and town in Nigeria; this country of 200 million people was instantly transformed into a massive celebration at two o'clock in the morning! There was infectious joy, happiness, and excitement as people ate, sang, and danced. In that moment, Nigeria was united and every Nigerian was content being Nigerian.

Before the Olympics, this team faced numerous challenges. As the tournament began, their financial support ended. The team competed without proper kits, training venues, food, or laundry services.

Jerome Prevost/Getty Images

At one point, they were minutes away from being eliminated from competition, but the Nigerian team triumphed against all odds. This pivotal moment changed how they saw themselves. With newfound confidence, and with individual and team hard work and dogged determination, they unitedly ignored distractions and focused on winning. This focus earned them gold medals, and Nigerians christened them the "Dream Team." The Dream Team at the 1996 Olympics continues to be referenced in Nigerian sports.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Once the football team learned to ignore the many distractions facing them and focused on their goal, they succeeded beyond what they thought possible and experienced great joy. (As

Dünyanın dikkat dağıtıcı etkilerini görmezden gelip Mesih'e ve O'nun sevindirici haberine odaklandığımızda, başarıyı garantileriz.

1996 yılında Nijerya erkek futbol takımı, Amerika Birleşik Devletleri'nin Atlanta kentinde düzenlenen Olimpiyat Oyunlarında altın madalya kazandı. Final sona erdiğinde, Nijerya'nın her şehri ve kasabasının sokakları sevinçli kalabalıklarla doluydu, 200 milyonluk bu ülke, sabahın ikisinde bir anda büyük bir kutlamaya dönüştü! İnsanlar yemek yerken, şarkı söylerken ve dans ederken bulaşıcı bir sevinç, mutluluk ve heyecan vardı. O anda Nijerya bütünleşmişti ve her Nijeryalı, Nijeryalı olmaktan memnundu.

Olimpiyatlardan önce bu takım çok sayıda zorlukla karşılaştı. Turnuvanın başlamasıyla birlikte maddi destekleri de sona erdi. Takım, uygun ekipmanlar, antrenman alanları, yemek veya çamaşırhane hizmetleri olmadan yarıştı.

Jerome Prevost/Getty Images

Bir noktada, turnuvadan elenmelerine çok az kalmıştı, fakat Nijerya takımı her şeye rağmen zafer kazandı. Bu dönüm noktası, kendilerini görme biçimlerini değiştirdi. Yeni kazandıkları özgüvenle, bireysel ve takım olarak sıkı çalışma ve azimli kararlılıklarıyla, dikkat dağıtıcı şeyleri bir kenara bırakıp kazanmaya odaklandılar. Bu odaklanma onlara altın madalyalar kazandırdı ve Nijeryalılar onları "Rüya Takım" olarak adlandırdı. 1996 Olimpiyatları'ndaki Rüya Takım, Nijerya sporunda hâlâ referans olarak kullanılıyor.

David Cannon/Allsport/Getty Images

Futbol takımı karşısına çıkan birçok dikkat dağıtıcı unsuru görmezden gelmeyi ve hedeflerine odaklanmayı öğrendiğinde, mümkün olduğunu düşündüklerinin ötesinde bir başarı elde etti

did the rest of us in Nigeria!)

In a similar way, when we ignore the distractions of the world and focus on Christ and His gospel, we are guaranteed success beyond what we can fully imagine and can feel great joy. President Russell M. Nelson taught: “When the focus of our lives is on ... Jesus Christ and His gospel, we can feel joy regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

I pray that the Holy Ghost will help each of us to heed President Nelson’s invitation to focus our lives on “Jesus Christ and His gospel” so we can experience joy in Christ “regardless of what is happening—or not happening—in our lives.”

Several accounts in the Book of Mormon describe individuals who turned their lives around by focusing on Jesus Christ and His gospel.

Consider Alma the Younger. He rebelled and fought against the Church. His father, Alma, prayed and fasted. An angel appeared and called Alma the Younger to repentance. In that moment, Alma began to suffer “the pains of a damned soul.” In his darkest hours, he remembered his father teaching that Christ would come to atone for the sins of the world. As his mind caught hold on this thought, he pled with God for mercy. Joy was the result, a joy he described as exquisite! Mercy and joy came to Alma because he and his father focused on the Savior.

For parents with children who have strayed, take heart! Instead of wondering why an angel does not come to help your child repent, know that the Lord has placed a mortal angel in his or her path: the bishop, another Church leader, or a ministering brother or sister. If you keep fasting and praying, if you do not set a timetable or a deadline for God, and if you trust that He is stretching forth His hand to help, then—sooner or later—you find God touching the heart of your child when your child chooses to listen. This is so because Christ is joy—Christ is hope; He is the promise “of good things to come.” So trust Jesus Christ with your child, for He is the strength of every parent and every child.

Once he experienced joy in Christ, Alma the Younger lived with that joy. But how did he maintain such joy even through difficulty and

ve büyük bir sevinç yaşadı. (Biz Nijerya’da geri kalanların yaptığı gibi!)

Benzer bir şekilde, dünyanın dikkat dağıtıcı etkilerini görmezden gelip Mesih’e ve O’nun sevindirici haberine odaklandığımızda, hayal edebileceğimizin ötesinde bir başarıyı garantiler ve büyük bir sevinç duyabiliriz. Başkan Russell M. Nelson şöyle öğretti: “Hayattaki odağımız İsa Mesih’e ve O’nun sevindirici haberi üzerine olduğunda, hayatımızda ne olursa olsun veya ne olmazsa olmasın, sevinç hissedebiliriz.”

Kutsal Ruh’un her birimize Başkan Nelson’un hayatlarımızı “İsa Mesih’e ve O’nun sevindirici haberine” odaklamaya yönelik davetine kulak vermemize yardımcı olması için dua ediyorum; böylece “hayatımızda ne olursa olsun ya da ne olmazsa olmasın” Mesih’te sevinç yaşayabiliriz.

Mormon Kitabı’ndaki birçok hikayede, İsa Mesih’e ve O’nun sevindirici haberine odaklanarak hayatlarını değiştiren kişilerden söz edilir.

Genç Alma’yı düşünün. O isyan etti ve Kilise’ye karşı savaştı. Babası Alma dua etti ve oruç tuttu. Bir melek görüldü ve Genç Alma’yı tövbe etmeye çağırdı. O anda Alma, “cehennem ateşiyle yanan bir ruhun çektiği acıları” çekmeye başladı. En karanlık saatlerinde, babasının Mesih’in dünyanın günahlarının kefareti için geleceğini öğrettiğini hatırladı. Bu düşünce aklına gelince, Tanrı’dan merhamet diledi. Sonuç sevinçti, onun deyişiyle muhteşem bir sevinç! Alma’ya merhamet ve sevinç geldi, çünkü o ve babası Kurtarıcı’ya odaklanmışlardı.

Yoldan çıkmış çocukları olan anne babalar, yüreğinizi ferah tutun! Bir meleğin çocuğunuzun tövbe etmesine yardım etmek için neden gelmediğini merak etmek yerine, Rab’in onun yoluna fani bir melek koyduğunu bilin: Bu bir gözetmen, başka bir Kilise lideri veya koruyucu bir erkek ya da kız kardeşidir. Eğer oruç tutmaya ve dua etmeye devam ederseniz, Tanrı için bir zaman çizelgesi veya son tarih koymazsanız ve O’nun yardım etmek için elini uzattığına güvenirseniz, o zaman er ya da geç, çocuğunuz dinlemeyi seçtiğinde, Tanrı’nın çocuğunuzun kalbine dokunduğunu görürsünüz. Bunun nedeni, Mesih’in sevinç olmasıdır. Mesih umuttur; O “gelecek iyi şeylerin” vaadidir. Bu nedenle çocuğunuzla beraber İsa Mesih’e güvenin, çünkü O her anne babaya ve her çocuğa güç verir.

Mesih’te sevinci bir kez yaşadıktan sonra, Genç Alma bu sevinçle yaşadı. Peki, zorluklara ve denemelere rağmen bu sevinci nasıl koruyabildi?

trial? He states:

“From that time even until now, I have labored without ceasing, [to] bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste. ...

“... And ... the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors. ...

“And I have been supported under trials and troubles of every kind.”

Joy in Christ began for Alma when he exercised faith in Him and cried for mercy. Then Alma exercised his faith in Christ by laboring to help others taste of the same joy. These continuous labors produced great joy in Alma even in trials and troubles of every kind. You see, “the Lord loves effort,” and effort focused on Him brings blessings. Even severe trials can be “swallowed up in the joy of Christ.”

Another group in the Book of Mormon who made Jesus Christ and His gospel the focus of their lives and found joy are those who founded the city Helam—a place where they could raise their children and enjoy the free exercise of their religion. This righteous people living good lives were enslaved by a marauding group and stripped of the fundamental human right to exercise religion. Sometimes bad things happen to good people:

“The Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

“Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.”

How did this people endure through their trials and suffering? By focusing on Christ and His gospel. Their troubles did not define them; rather, each of them turned to God, likely defining themselves as a child of God, a child of the covenant, and a disciple of Jesus Christ. As they remembered who they were and called upon God, they received peace, strength, and ultimately joy in Christ:

“Alma and his people did ... pour out their hearts to [God]; and he did know the thoughts of their hearts.

“And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.”

Şöyle diyor:

“O günden şu ana dek, insanları tövbeye getirmek, kendi tattığım müthiş sevinç onlara da tattırmak ve böylece onlar da Tanrı’dan doğup Kutsal Ruh’la dolsunlar diye hiç durmadan çalıştım. ...

“... Ve ... Rab, emeklerimin meyvesinden dolayı beni çok ama çok sevindiriyor. ...

“Ve çektiğim her türlü zorlukta ve sınamada, evet ve her türlü sıkıntıda yalnız bırakılmadım.”

Alma için Mesih’teki sevinç, O’na iman edip merhamet için yalvardığında başladı. Daha sonra Alma, başkalarının da aynı sevinç tatmasına yardımcı olmak için çalışarak Mesih’e olan inancını gösterdi. Bu sürekli çabalar, her türlü deneme ve sıkıntıda bile Alma için büyük bir sevinç yarattı. Gördüğünüz gibi, “Rab gayreti sever” ve O’na odaklanan gayret bereket getirir. En ağır sıkıntılar bile “Mesih’in sevinciyle ... [aşılabilir].”

Mormon Kitabı’nda İsa Mesih’i ve O’nun sevindirici haberini hayatlarının odağı haline getiren ve bundan sevinç duyan bir başka grup da çocuklarını yetiştirebilecekleri ve dinlerini özgürce yaşayabilecekleri bir yer olan Helam şehrini kuranlardır. İyi bir hayat süren bu dürüst insanlar yağmacı bir grup tarafından köleleştirildi ve temel insan hakkı olan dinlerini yaşama hakları ellerinden alındı. Bazen iyi insanların başına kötü şeyler gelir:

“Rab halkını yola getirmeyi uygun bulur; evet, onların inancını ve sabrını dener.

“Ancak her kim O’na güvenirse son günde yüceltilecek odur. Evet ve bu halk için de durum böyleydi.”

Bu insanlar, yaşadıkları zorluklara ve acılara nasıl dayandılar? Mesih’e ve O’nun sevindirici haberine odaklanarak. Yaşadıkları sıkıntılar onları tanımlamadı; aksine her biri Tanrı’ya döndü ve muhtemelen kendilerini Tanrı’nın bir çocuğu, antlaşmanın bir çocuğu ve İsa Mesih’in bir öğrencisi olarak tanımladılar. Kim olduklarını hatırlayıp Tanrı’ya yakardıklarında, Mesih’te esenlik, güç ve nihayetinde sevinç buldular:

“Alma ile halkı ... yüreklerini [Tanrı’ya] dök-tüler; ve Tanrı onların yüreklerinin düşüncelerini biliyordu.

“Ve öyle oldu ki sıkıntıları böyle sürüp giderken, Rab’bin sesi onlara gelip şöyle dedi: Başlarınızı kaldırın, içiniz rahat olsun; çünkü benimle yaptığınız antlaşmayı biliyorum; ve halkımla antlaşmaya girip onları tutsaklıktan kurtaracağım.”

In response, the Lord did “ease the burdens ... upon [their] shoulders. ... Yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and withpatience to all the will of the Lord.”Note that these Saints let their troubles, suffering, and trials be swallowed up in the joy of Christ! Then in due time, He showed Alma the way for escape, and Alma—a prophet of God—led them to safety.

As we focus on Christ and follow His prophet, we too will be led to Christ and the joy of His gospel. President Nelson has taught: “Joy is powerful, and focusing on joy brings God’s power into our lives. As in all things, Jesus Christ is our ultimate exemplar, ‘who for the joy that was set before him endured the cross’ [Hebrews 12:2].”

My mother recently passed away; it was a shock. I love my mother and did not plan on losing her so young. But through her passing, my family and I have experienced both sorrow and joy. I know because of Him, she is not dead—she lives! And I know because of Christ and the priesthood keys restored through the Prophet Joseph Smith, I will be with her again. The sorrow of losing my mom has been swallowed up in the joy of Christ! I am learning that to “think celestial”and “let God prevail”includes focusing on the joy available in Christ.

He lovingly invites, “Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.”In the name of Jesus Christ, amen.

Buna karşılık Rab, “[omuzlarına] vurulan yükü [hafifletti] ... Evet, Rab onlara öyle bir güç verdi ki yüklerini kolayca taşıyabildiler veRa-b’bin bütün isteklerine sabırlave neşeyle boyun eğdiler.”Dikkat edin, bu Azizler sıkıntılarının, acılarının ve denemelerinin Mesih’in sevinciyle [aşılmasına] izin verdiler! Sonra zamanı gelince, Tanrı Alma’ya kaçış yolunu gösterdi ve Tanrı’nın bir peygamberi olan Alma onları güvenli bir yere götürdü.

Mesih’e odaklandığımızda ve O’nun peygamberini takip ettiğimizde, biz de Mesih’e ve O’nun sevindirici haberinin sevincine yönlendirileceğiz. Başkan Nelson şöyle öğretti: “Sevinç güçlüdür ve sevince odaklanmak Tanrı’nın gücünü hayatımıza getirir. Her konuda olduğu gibi, ‘kendisini bekleyen sevinç uğruna çarmıhta ölüme [katlanan]’ [İbraniler 12:2] İsa Mesih bizim en büyük örneğimizdir.”

Annem kısa süre önce vefat etti, büyük bir şoktu. Annemi çok seviyorum ve onu bu kadar genç yaşta kaybetmeyi hiç planlamamıştım. Fakat onun vefatıyla ailem ve ben, hem üzüntü hem de sevinç yaşadık. O’nun sayesinde, annemin ölmediğini, yaşadığını biliyorum! Ve biliyorum ki, Mesih ve Peygamber Joseph Smith aracılığıyla iade edilen rahiplik anahtarları sayesinde tekrar onunla birlikte olacağım. Annemi kaybetmenin üzüntüsü, Mesih’in sevinciyle aşıldı! “Göksel düşünmenin”ve “Tanrı’nın galip gelmesine izin vermenin,”Mesih’te mevcut olan sevince odaklanmayı beraberinde getirdiğini öğreniyorum.

O, sevgiyle şöyle davet eder, “Ey bütün yorunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.”İsa Mesih’in adıyla, amin.